

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XXXII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת
 43 יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: ויען לבן ויאמר
 אל יעקב הבנות בנותיו והבנים בני והצאן צאני וכל
 אשר אתה ראה ליהוה ולבנתי מה אעשה
 44 לאלה היום או לבנתי אשר ילדו: ועתה
 לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד
 מה ביני ובינך: ויקח יעקב אבן וירמה מצבה:
 46 ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים
 47 ויעשו גל ויאכלו שם על הגל: ויקרא לו לבן יצר
 48 שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ויאמר לבן הגל הזה
 49 עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד: והמצפה
 אשר אמר יצף יהיה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו:
 50 אם תענה ארץ בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין
 51 איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ויאמר לבן
 ליעקב הנתי הגל הזה והנרה המצבה אשר יריתי ביני
 52 ובינך: עד הגל הזה והוערה המצבה אם אני לא אעבר
 אליך ארץ הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי ארץ
 53 הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה: אלהי אברהם
 54 ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם ויעקב
 כפחד אביו יצחק: ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו
לב לאכל לחם ויאכלו לחם ולינו בהר: וישכם לבן
 כפקר וישק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב
 2 לבן למקמו: ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי
 3 אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה
 ויקרא שם המקום ההוא מחנים:

*Uterque
 fedus per-
 cutiunt,
 quod al-
 ter alteri
 nullam un-
 quam no-
 xam infe-
 ret.*

Cap. xxxii.

פ פ פ ח 8

Mittit Ia-
 bacob nun-

וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה
 שער D 3 ג ד

5 שְׁעֵיר שְׂדֵרָה אָדוּם: וַיְצַו אֹתָם לֵאמֹר כֹּה תֹאמְרוּן הַ
 6 לְאֲדָנִי לַעֲשׂוּ כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לְבֵן גִּרְתִּי וְאֶחָד
 7 עַד-עֵתָהּ: וַיְהִי לִי שׂוֹר וְחִמּוֹר צֹאן וְעֵבֶד וּשְׂפָחָהּ
 8 וַיִּשְׁלַחְהָּ לְהַגִּיד לְאֲדָנִי לְמַצְאֵ-חֵן בְּעֵינֶיהָ: וַיִּשְׁבוּ
 9 הַמַּלְאָכִים אֶל-יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאוּ אֵל אֶחָד אֶל-עֲשׂוֹ
 10 וְגַם הִלֵּךְ לִקְרֹאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ: וַיִּירָא
 11 יַעֲקֹב מְאֹד וַיִּצַר לוֹ וַיִּחַץ אֶת-הָעֵס אֲשֶׁר-אִתּוֹ וְאֶת-
 12 הַצֹּאן וְאֶת-הַבָּקָר וְהַגְּמָלִים לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת: וַיֹּאמֶר אִם-
 13 יָבוֹא עֲשׂוֹ אֶל-הַמַּחֲנֶה הָאֶחָד וְהִכְהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה
 14 הַנִּשְׂאָר לְפָלִיטָה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבִי אַבְרָהָם
 15 וְאֱלֹהֵי יִצְחָק יְהוָה הָאֵלֵּךְ אֵלַי שׁוֹב לְאֶרֶץ-
 16 וְלִמְוֹלָדְתְּךָ וְאִישִׁיבָה עִמָּךְ: קִשְׁנֹתַי מִכָּל הַחֲסָדִים
 17 וּמִכָּל-הָאֲמֹת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדְּךָ כִּי בְמִקְלִי עֲבַרְתִּי
 18 אֶת-הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הֵייתִי לְשְׁנֵי מַחֲנוֹת: הֲצִילֵנִי נָא
 19 מִיַּד אַחִי מִיַּד עֲשׂוֹ כִּי-רָא אֲנִי אֶתְּךָ יְבוֹא וְהִכְנִי אִם-
 20 עַל-בָּנִים: וְאַתָּה אָמַרְתָּ הִיטֵב אִישִׁיב עִמָּךְ וְשָׁמַתִּי אֶת-
 21 זֶרְעֶךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא-יִסְפָּר מְרֹב: וַיֵּלֶן שֵׁם בְּלִילָה
 22 הַהוּא וַיִּקַּח מִן-הַבָּקָר בִּידוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אַחִיו: עֲוִים טו
 23 מֵאֲתִים וְתִשִׁים עֲשָׂרִים רַחֲלִים מֵאֲתִים וְאֵלִים עֲשָׂרִים
 24 גְּמָלִים מִיִּנְקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פְּרוֹת אַרְבַּעִים וּפְרִים
 25 עֶשְׂרֵה אֲתָנֹת עֲשָׂרִים וְעֵרִם עֶשְׂרֵה: וַיִּתֵּן בְּיַד עַבְדָּיו
 26 עֵדֶר עֵדֶר לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדָּיו עֲבְדוּ לִפְנֵי וְרוּחַ
 27 תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: וַיְצַו אֶת-הָרֹאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי-
 28 יִפְגַּשְׁךָ עֲשׂוֹ אַחִי וְשָׁאַלְךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנֹכִי תֵלֵךְ
 29 וְלִמִּי אֱלֹהֵי לִפְנֵיךָ: וְאָמַרְתָּ לַעֲבָדְךָ לַיַּעֲקֹב מִנְחָה הוּא
 30 שְׁלוּחָה לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ: וַיְצַו גַּם כִּי
 31 אֶת-הַשְּׂנֵי גַם אֶת-הַשְּׂלִישִׁים גַּם אֶת-כָּל-הַחֲלָכִים אַחֲרֵי
 32 הָעֵדֶרִים לֵאמֹר כִּדְבַר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל-עֲשׂוֹ בְּמַצְאֵכֶם
 33 אֹתוֹ

tios ad
 Esau fra-
 trem suum.
 ut ejus gra-
 tiam aucu-
 pentur.
 Redeunt
 nuntii, &
 adventum
 Esau cum
 400. viris,
 indicant ei.

Iahacob
 orat Deum,
 ut ipsum a
 fratre eri-
 piat.

Munus ma-
 gnificum
 parat, ut
 fratris iram
 mitiget.

Instruit ser-
 vos suos in
 his, qua
 fratri di-
 cenda.

21 וְאָמַרְתָּס גַּם הִנֵּה עֹבֵרְךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר
 אֲכַפְּרָה פָּנָיו בַּמְּנַחֵה הַהֶלְכֶת לִפְנֵי וְאַחֲרֵי כֵן אֲרֹאֶה
 22 פָּנָיו אוֹלֵי יֵשׂא פָּנָיו וְתַעֲבֹר הַמְּנַחֵה עַל פָּנָיו וְהוּא לֹן
 23 בְּלִילָה הַהוּא בַּמְּחֹנָה וַיִּקֶּם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח אֶת־
 שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שַׁחֲתָיו וְאֶת אֶחָד עֶשֶׂר יְלָדָיו
 24 וַיַּעֲבֹר אֶת מַעְבְּרֵי בֶקַי וַיִּקַּח וַיַּעֲבֹר אֶת הַנְּחָל
 כֹּה וַיַּעֲבֹר אֶת אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּתֵר יַעֲקֹב לְבָדּוֹ וַיֵּאבֶק אִישׁ
 26 עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר וַיִּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיַּגַּע בַּכֶּף
 27 יָרְכוּ וְתַקַּע כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּהֶאֱבֹקוֹ עִמּוֹ וַיֹּאמֶר
 שְׁלַחֲנִי כִּי עֲלֵה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם־
 28 בְּרַכְתָּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׂמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 29 לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֶךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִית עִם־
 אֱלֹהִים וְעִם־אֲנָשִׁים וְתוֹכֵל וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר
 הַגִּידָה נָא שְׂמֶךָ וַיֹּאמֶר לְפָנָיו זֶה שְׂמִי לְשִׁמִּי וַיְבָרֶךְ
 31 אֹתוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי
 32 אֱלֹהִים פָּנִים אֶל־פָּנִים וְתַנְצֵל נַפְשִׁי וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ
 33 כַּאֲשֶׁר עֹבֵר אֶת פְּנִיאֵל וְהוּא צֹלַע עַל־יָרְכוּ עַל־כֶּף
 לֹא־יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־גִּיד הַנֶּשֶׂה אֲשֶׁר עַל־כַּף
 הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בַּכֶּף יָרֵךְ יַעֲקֹב כִּגִּיד
 הַנֶּשֶׂה וַיִּשְׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיִּרְא וְהִנֵּה עֶשָׂו בָּאוֹ עִמּוֹ
 אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיִּחַץ אֶת הַיְלָדִים עַל־לֶאֱהוּעַל־
 2 רַחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשִּׁפְחוֹת וַיִּשְׂם אֶת־הַשִּׁפְחוֹת וְאֶת־
 יְלָדֵיהֶן רֵאשִׁנָּה וְאֶת־לֶאֱהוּ וְיְלָדֵיהֶן אַחֲרָיִם וְאֶת־רַחֵל
 3 וְאֶת־יוֹסֵף אַחֲרָיִם וְהוּא עֹבֵר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּ אַרְצָה
 4 שֶׁבַע פַּעַמַּיִם עַד־נִשְׁתּוֹ עַד־אָחִיו וַיִּרֶץ עֶשָׂו לִקְרַאתוֹ
 וַיִּחַבְּקוּהוּ וַיִּפֹּל עַל־צַוָּארָיו וַיִּשְׂקוּהוּ וַיִּבְכוּ וַיִּשְׂא אֶת־
 עֵינָיו וַיִּרְא אֶת־הַנָּשִׁים וְאֶת־הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּהָ
 לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר־חָנַן אֱלֹהִים אֶת־עֹבֵרְךָ וְחַגְשָׁן
 ד ד

Angelus
 luctatur
 cum Laba-
 cob: quare
 benedicit
 Angelus
 Labacob,
 cuius no-
 men mutat
 in Israël.

Prohibetur
 posteris La-
 hacob esus
 nervi in fe-
 more con-
 tracti.

Cap xxxiii.
 Labacob
 fratrem vi-
 det, & om-
 nes suos de-
 bito ordine
 dividit.

Ipsa autem
 ante eos
 transit.

Labacob, &
 Esau mutuo
 se in conspe-
 ctum dant:
 & inter se
 amice
 agunt.

קמץ בוק

צואריו
 קנקור על
 ויסקו

7 ותגשו השפחות הנהו וילדיהן ותשתחוין: ותגשגשם
לאה וילדיה וישתחוון ואחר נגשו ויספורחלו וישתחוון:

8 ויאמר מי לה כל המחננה הוה אשר פגשתי ויאמר *Fabacob illi munera defert.*
למצאחן בעיני אדני: ויאמר עשו ישראל רב אחי יהי

9 לך אשר לך: ויאמר יעקב אל נא אסנא מצאתי חן
בעיניך ולקחת מנחתי מדי כי על כן ראיתי פניך

10 כראת פני אלהים ותרצני: קח נא ארת ברכתי
אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר

11 בן ויקח: ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך: ויאמר *Esau nonnulla offert Fabacob, qua ipse non admittit.*
אליו אדני ידע כי הילדים רעים והצאן והבקר עלות

12 עלי ורפקוס יום אחד ומתו כל הצאן: יעבר נא אדני
לפני עבדו ואני אתנהלה לאפי לרגל המלאכה

13 אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר אבא אל אדני
שעירה: ויאמר עשו איצנה נא עמך מן העם אשר

14 אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני: וישב ביום
ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה ויבן לו

15 בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום
סכות: ויבא יעקב שלם עיר שכם

16 אשר בארץ כנען בבאו מפרץ ארם ויחן ארת פני
העיר: ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו

17 מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה: ויצב שם כ
מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל: ויתצא לר

18 דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות
הארץ: וירא אתה שכם בן חמור החו נשיא הארץ

19 ויקח אתה וישכב אתה ויענה: ותרפקנפשו בדינה
בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער

20 ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה
הזאת לאשה: ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ה
ובניו

הנערה ק
הנערה ק

Fabacob illi munera defert.

Esau nonnulla offert Fabacob, qua ipse non admittit.

Esau redit ad viam suam: & Fabacob tendit in Succoth.

Fabacob ad urbem Sichem perueniens, emit agrum constituit aram, & Dei nomen invocat.

Cap. xxxiv. Exit Dinah, raptur à Sechem, & violatur ab ipso.